

Sygn. akt VIII AKa 138/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Adam Wrzosek (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Nowakowska

SA – Izabela Szumniak

Protokolant: – Alicja Szostak

przy udziale Prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2024 r.

sprawy A. B., syna A. i A. z domu B., urodz. (...) w W.

oskarżonego z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 10 listopada 2022 r. sygn. akt V K 254/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, zawierającą 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego A. B. przed Sądem Apelacyjnym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając poniesionymi w tym zakresie wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 138/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 listopada 2022 r., sygn. akt V K 254/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

#na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione							
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione							
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

--	--	--

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzuty	
	<p>1. obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 7 k.p.k., szczegółowo opisana w petitum apelacji,</p> <p>2. obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., szczegółowo opisana w petitum apelacji.</p> <p>3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, szczegółowo opisany w petitum apelacji,</p> <p>ewentualnie</p> <p>4. obraza prawa materialnego, tj. art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię w szczególności w zakresie wykładni czynności sprawczych wskazanych w w/w przepisie,</p>	# zarzuty niezasadne

	<p>ewentualnie</p> <p>5. obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty zawarte w apelacji nie są zasadne.</p> <p>Sąd Okręgowy odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w których negował on, że przelane na jego rachunek bankowy „środki płatnicze w wysokości 200.000 zł pochodzą z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego” (pkt 2.1. uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Oskarżony dysponował dwoma rachunkami bankowymi (wyjaśnienia oskarżonego, k. 1346). Nie było zatem żadnej potrzeby, aby w celu otrzymania zwrotu kwoty 2 000 zł od N. B., oskarżony musiał specjalnie zakładać rachunek bankowy w (...) S.A. Na rachunek bankowy założony przez oskarżonego w (...) S.A. zamiast kwoty 2 000 zł od N. B., wpłynęła kwota 200.000 zł od syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. A. S.. Oskarżony wiedząc, że nie ma żadnego tytułu do otrzymania powyższych pieniędzy, nie tylko nie dokonał przelewu zwrotnego, ale bezzwłocznie przystąpił do wypłacania w gotówce pieniędzy znajdujących się na rachunku. Jeżeli zaś oskarżony błędnie uważał, że otrzymane środki pomimo, iż wpłynęły od syndyka masy upadłości, to należą do N. B., to nie było żadnej przeszkody do ich przelania na rachunek N.</p>		

B. prowadzony również w (...) S.A. Nie można też pominąć, że wyjaśnienia oskarżonego nie korelują z depozycjami N. B., który opisując sposób w jaki doszło do wyłudzenia pieniędzy od M. K. stwierdził, że na polecenie A. S. miał znaleźć osobę, która udostępni swój rachunek bankowy w celu przelania pieniędzy wpłaconych przez M. K.. Osobą tą – według wyjaśnień N. B. – był A. B.. N. B. w tym zakresie stwierdził: „Znam A. B.. To była osoba, która udzieliła konta. Udzielił on konta, na które zostało przelane, a potem wypłacone 200 tys.” (k. 1453). N. B. nie potwierdził wersji oskarżonego, że prosił go o założenie rachunku bankowego w (...) S.A. w celu zwrotu należności za usługi przewozu taksówką. W odniesieniu do tej kwestii wyjaśnił: „Być może B. woził mnie taksówką, nie pamiętam, jeżeli jeździłem, to na pewno płaciłem za kursy. Nie pamiętam, czy gotówką, czy kartą” (k. 1456). Wersji oskarżonego nie uprawdopodobnia też nawiązanie kontaktu telefonicznego z A. S.. A. S. wskazała, że: „Po przelaniu tych pieniędzy pan B. kontaktował się ze mną, ale byłam na urlopie. Taką informację, że próbował się ze mną skontaktować dostałam po powrocie z urlopu. Na urlop poszłam w pierwszej połowie lipca. Ten urlop trwał 10 dni albo dwa tygodnie i w trakcie tego urlopu pan B. próbował się ze mną skontaktować. (...) Nie pamiętam treści rozmów z panem B.” (k. 1417 – 1417v.). Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że pierwsze próby nawiązania kontaktu z A. S. miał on podjąć już po przekazaniu N. B. pierwszej kwoty z pieniędzy, które wpłynęły na jego rachunek i po tym jak N. B. zażądał natychmiastowej wypłaty dalszych pieniędzy (k. 1342 – 1346). Oskarżony wskazał też, że N.

B. podczas rozmów telefonicznych zaczął kierować do niego „groźby i wymuszenia” (k. 1340v. – (...)). Tego rodzaju naciskom zaprzeczył N. B.. Nie można jednakże wykluczyć, że pomiędzy oskarżonym i N. B. doszło do konfliktu wywołanego opieszałością oskarżonego w przekazywaniu pieniędzy i telefony do A. S. miały na celu nie wyjaśnienie okoliczności dokonanego przez A. S., na jego rachunek przelewu kwoty 200 000 zł, a zażegnanie konfliktu z N. B.. Charakterystycznym jest przy tym także to, że zdaniem oskarżonego, miał on zatrzymać kwotę 2 000 zł z tytułu należności za świadczone na rzecz N. B. usługi taksówkowe. N. B. wyjaśnił zaś, że za udostępnienie rachunku bankowego oskarżony miał otrzymać kwotę 6 000 zł. Może to wskazywać, że przedmiotem konfliktu pomiędzy oskarżonym i N. B. była wysokość wynagrodzenia oskarżonego za udostępnienie rachunku bankowego. Odebranie przez oskarżonego od N. B. oświadczenia o treści: „Ja N. B. oświadczam iż podjąłem przelew od A. B. w kwocie 200 tys zł tytułem zwrotu wadium” (k. 518) miało zabezpieczać oskarżonego w przypadku ustalania przez organy ścigania co zrobił on z pieniędzmi, które wpłynęły na jego rachunek od syndyka masy upadłościowej A. S.. Jednocześnie należy zauważyć, że z wyżej wymienionego oświadczenia wynika, iż kwota 200.000 zł została w całości przekazana N. B., gdy tymczasem oskarżony miał zostawić sobie 2 000 zł jako zwrot wierzytelności należnej mu od N. B..

Nie można się zgodzić z zawartą w uzasadnieniu apelacji argumentacją o konieczności założenia przez oskarżonego rachunku bankowego w (...) S.A. Oskarżony składając

wyjaśnienia stwierdził: „My w tej korporacji co pracowałem (...) mieliśmy zakładać jako taksówkarze na przelewy otrzymywane z korporacji rachunki w Raiffeisen Bank” (k. 1342). Nie wyjaśnił jednakże bliżej kto z kierownictwa korporacji taksówkowej go o tym informował i czy w tym zakresie otrzymał stosowne pismo. Z dalszych depozycji oskarżonego wynika, że wiedzę o takim obowiązku uzyskał od N. B., który: „(...) do mnie dzwonił i mówił żebym założył rachunek w Raiffeisen Banku, bo i tak będę musiał to zrobić, bo z tego co wie, to korporacja będzie nam przelewała pieniądze na rachunek R.” (k. 1342) oraz: „B. mi podał bank (...), dodając do tego, że i tak będziemy zakładali rachunki w tym banku na polecenie korporacji” (k. 1346). Oskarżony wyjaśnił też, że N. B. powiedział, że będzie mu łatwiej zwrócić pieniądze „(...) bo on też ma rachunki w R.” (k. 1346). Powyższe wyjaśnienia oskarżonego A. B. są tak irracjonalne, że nie mogły być uznane za miarodajny materiał dowodowy. Nie do przyjęcia jest twierdzenie, że oskarżony uznał - w oparciu o informacje uzyskane od N. B., których w żaden sposób nie zweryfikował - że będzie miał obowiązek posiadania rachunku w (...) S.A. Okazało się zresztą, że założony przez oskarżonego rachunek służył jedynie do dokonania przelewu pieniędzy, o których mowa w czynie przypisanym oskarżonemu. A. B. wyraźnie bowiem stwierdził: „Ten rachunek, który założyłem i na który zostały przelane pieniądze później już go nie wykorzystywałem” (k. 1345). Wręcz naiwne są twierdzenia o konieczności założenia rachunku w (...) S.A. w celu ułatwienia N. B. zwrotu długu.

Po pierwsze dokonanie przez N. B. wypłaty kwoty 2000 zł i jej przekazanie oskarżonemu nie powinno nastroczać większych kłopotów, a po drugie A. B. dysponował rachunkami bankowymi w (...) S.A. (k. 1346). Jak wyjaśnił oskarżony: „Przed założeniem rachunku w Raiffeisen miałem swój rachunek prywatny i firmowy” (k. 1346). Nie było żadnych przeszkód aby na te rachunki N. B. dokonał przelewu pieniędzy, z których zwrotem miał zalegać.

Założenie przez oskarżonego rachunku bankowego na prośbę N. B., w okolicznościach opisanych wyżej, na który zostały przekazane środki pieniężne przez syndyka masy upadłościowej bez żadnego w tym zakresie tytułu, a następnie dokonanie przez oskarżonego wypłaty tych środków i przekazanie ich N. B. po potrąceniu wynagrodzenia za udostępnienie rachunku bankowego, wskazują w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony miał pełną świadomość, iż czynności opisane w czynniku przypisanym mają charakter przestępny, a dokonana przez Sąd Okręgowy ocena materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego A. B. pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. i nie pozostaje w kolizji z unormowaniem zawartym w art. 410 k.p.k.

Czyn zarzucony, a następnie przypisany oskarżonemu zawiera pełny opis przebiegu całego zdarzenia, dotyczącego wpływu na założony przez A. B. w dniu 30 czerwca 2014 r. rachunek bankowy środków finansowych w kwocie 200 000 zł, pochodzenia tych pieniędzy oraz wykonanych w dniach 30 czerwca, 1 i 3 lipca wypłat powyższej kwoty.

Dla przestępnego zachowania penalizowanego w art. 299 § 1 k.k. wystarczające jest przyjęcie – w warunkach wskazanych w tym przepisie – środków płatniczych pochodzących z czynu zabronionego. Oczywiście przyjęciem środków płatniczych nie jest – jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – samo dokonanie wpłaty na rachunek bankowy określonych wartości, gdyż decyduje o tym dopiero wyrażenie na powyższe zgody przez osobę będącą dysponentem rachunku (pkt 3 uzasadnienia). Nie ulega wątpliwości, że oskarżony przekazał N. B. numer założonego rachunku bankowego w celu dokonania na ten rachunek przelewu pieniędzy. Oskarżony bezzwłocznie po wpłynięciu na jego rachunek kwoty 200 000 zł od syndyka masy upadłości (...) przystąpił do sukcesywnych wypłat w gotówce powyższej kwoty, a wypłacone pieniądze, z wyjątkiem kwoty 2 000 zł, przekazywał N. B., zgodnie z ustaleniami poczynionymi z wyżej wymienionym. Tego rodzaju zachowanie niewątpliwie świadczy, że oskarżony aprobował dokonanie przelewu na jego rachunek pieniędzy od syndyka masy upadłości (...), co oznacza, że przyjął on te pieniądze w rozumieniu wskazanym w art. 299 § 1 k.k. Stwierdzenie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, że przyjęcie wyżej wymienionych środków pieniężnych miało na celu udaremnienie stwierdzenia ich pochodzenia nie zostało użyte dla wykazania, iż jest ono wymienioną w art. 299 § 1 k.k. inną czynnością mogącą udaremnąć lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia środków

płatniczych, ich wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku, lecz zostało użyte dla odzwierciedlenia pełnej zawartości kryminalnej mającego miejsce czynu. Po wpłynięciu środków pieniężnych na rachunek bankowy oskarżonego miały być one bowiem wypłacone, co z kolei było czynnością mającą udaremnić ich wykrycie. Dlatego też Sąd Okręgowy zasadnie ustalił, że powyższe zachowanie oskarżonego wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Na marginesie należy zauważyć, że brak jest podstaw do wykluczenia, że w rozumieniu art. 299 § 1 k.k. inną czynnością, która może udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia środków płatniczych, ich wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku, jest wskazana w przypisanym oskarżonemu czynność w postaci dokonania wypłaty z rachunku bankowego środków pieniężnych uprzednio na ten rachunek przyjętych.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, że w przypadku braku podstaw do uniewinnienia oskarżonego, jego zachowanie winno być zakwalifikowane jako przestępstwo paserstwa. Przestępstwo prania brudnych pieniędzy jest skierowane na ochronę prawidłowego obrotu gospodarczego oraz finansowego i ma przeciwdziałać próbom zalegalizowania wartości majątkowych pochodzących z korzyści uzyskanych z popełnienia czynów zabronionych, co w pełni odzwierciedla czyn przypisany oskarżonemu.

Sąd odwoławczy mógłby dokonać korekty orzeczonej kary w przypadku stwierdzenia, że jest ona rażąco niewspółmierna w rozumieniu, o którym mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. Ma to miejsce wtedy, gdy na podstawie okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę w ocenie co do wymiaru kary, ale o różnicę tak zasadniczą, iż karę wymierzoną nazwać można byłoby – również w znaczeniu potocznym – rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Zważywszy na wymierzenie za przypisany oskarżonemu czyn kary ograniczenia wolności, brak jest podstaw do twierdzenia, że kara ta jest rażąco niewspółmierna w rozumieniu, o którym mowa wyżej.

Wnioski

zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie

zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.

zasadne
częściowo zasadne
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.

<p>Z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia wnioski zawarte w apelacji nie mogły zostać uznane za zasadne.</p>	
--	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o uznaniu oskarżonego A. B. za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>Powody utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy wobec oskarżonego A. B. zostały szczegółowo przedstawione w pkt 3 niniejszego uzasadnienia.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>

Zwiążle o powodach zmiany.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
A. B.	II i III	<p>Na podstawie § 2, § 4, § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2016.1714) zasądzono na rzecz obrońcy wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego przed Sądem Apelacyjnym.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., art. 626 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oskarżony - uwagi na sytuację majątkową - został zwolniony od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przy czym wydatkami w tym zakresie obciążono Skarb Państwa.</p>

7. PODPIS

Izabela Szumniak Adam Wrzosek Anna Nowakowska

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego A. B.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o winie		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana